

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Nicolai Cavssini Trecensis, E Societate Iesv, De Eloqventia
Sacra Et Hvmana Libri XVI**

Caussin, Nicolas

Coloniae Agrippinae, 1634

2. In Angelis quoque locupletem esse dicendi materiam.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70090](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70090)

Gratia Angelorū. D. Aug. l. 12. de ciu. Deit. c. 9.

Gloria Angelorū.

Officium Angelorū.

rum molitor. Deus erat in Angelis condens naturam, & largiens gratiam, vasa myrthea dices, aut crystallina ab ipso vniuersitatis artifice comparata, & omnibus artis enucleata lenocigijs, in quæ diuinitatis riuus, tanta, & tam inuitata donorum fragrantia depluerent. Denique si gloriam considerabis, quæ gratiarum amplitudinem est consequuta, toties in Deū videbis amoris similitudine transfusos, atq; absorptos, tum in hoc felicitatis domicilio fidos terrarum ministros, nostræ salutis propugnatores, depulsores miseriarum, auspices felicitatis, Ducēs, altores, pædagogos, & vt summatim dicam, amore germanos, seruos obsequio, auctoritate patres.

rebat. Plena omnia stupris, & edibus, inquinata, & turpissimis voluptatibus, immanitate belluarum. Quicquid auaritia in tapinis, luxuries in flagitijs, quicquid in nocturnis bacchationibus potenter, quicquid in fastu supercilio, insanis honoribus arrogancia potuerat, hoc totum effuderat. Scilicet penè ipse iam coelo gignarum more admouebantur, vt beatorum excluderentur domicilia, cum interim terti, vecordes, & impij mortales impellati in propriorum liberum ceruicis sic victimaria, miscellorum tantum primo cruore, inferorum aras respicebant, & inter funestissimas epulas, nidoreque coctorum patuulorum, quos ipsi suo sanguine genitos huius lucis & sursu priuant, & pulabantur.

Incarnationis Christi maiestas.

CAPVT III

Verum enimvero cum multa sint in diuinis istius plenissima maiestatis, persona tamen Christi Domini, vna est totius Christianæ doctrinæ caput, & omnium argumentorum seminatium, à qua multiplicium curricula sermonum explicantur, & in quam omnia longe, lateque sparsa reuoluuntur. Num vero quoties incarnatum Deum dicimus, toties purissimi Angelorum cætus obstupescunt, toties horrore perfunduntur mortales, toties contemiscunt inferi? O profundissimam consiliorum caliginem! o mysteriorum maiestatem! iacebat humana natura in æterni squalioris sordibus, turpis, lacera, deformata, eruentis ipsis Dæmonum pedibus protrita, atque conculcata: nullius timor numinis, nulla inferorum suspicio, religionis sensus nullus. Erant omnes pietatis igniculi in hominum mentibus restincti, & quasi in ipso fomite præfocati: Vbique Dæmonum simulachra, Dæmonum aræ, Dæmonum templa, & quod dicere pethorresco, in ipsis excisis, atque funestatis Dei altaribus, Dæmonum vexilla, trophæa, triumphales arcus fulgebant. Terrarum orbis luctuosissima facies partim foedissimè lupanatis, in quod omnes omnium libidinum sentinæ defluerant, partim etiam amphitheatri cuiusdam ex scelerum colluue, & humano cruore macerati, speciem præfe-

rebat. Plena omnia stupris, & edibus, inquinata, & turpissimis voluptatibus, immanitate belluarum. Quicquid auaritia in tapinis, luxuries in flagitijs, quicquid in nocturnis bacchationibus potenter, quicquid in fastu supercilio, insanis honoribus arrogancia potuerat, hoc totum effuderat. Scilicet penè ipse iam coelo gignarum more admouebantur, vt beatorum excluderentur domicilia, cum interim terti, vecordes, & impij mortales impellati in propriorum liberum ceruicis sic victimaria, miscellorum tantum primo cruore, inferorum aras respicebant, & inter funestissimas epulas, nidoreque coctorum patuulorum, quos ipsi suo sanguine genitos huius lucis & sursu priuant, & pulabantur.

Natura humana calamitosa ante verbi incarnationem.

Theodoretus in ser. de legibus habet multa de hoc tetro, & deformi mundi statu ante Christum, & humano cruore macerati, speciem præfe-

Dei in demum nostris inuenit. Clorip. emicant. parat. florum. rari. d. naturam. yberum